

Driftsplanen tænker sig, at det er Ministerens eller Generaldirektionens eller Jernbaneadministrationens Skyld, tror jeg, at man gør alle de paagældende den største Uret. Jeg tror, at dette, som faktisk har udviklet sig gennem nogle Aar, og som er parallelt med de Forsinkelser, der finder Sted ved Besørgelsen af Godstrafikken paa Banerne, hænger sammen med, at Trafikken paa Banerne vokser stærkere end Forøgelsen af Materiellet og Banernes Transport- og Ydeevne. Hvis man skal afhjælpe alle disse Mangler, kan man vist afskaffe enhver Generaldirektør og sætte nye ind og vælge dem fra alle Samfundslag, uden at de kan løse Opgaven. Det, som der ganske simpelt skal til, er, at Banerne og navnlig Hovedlinierne gøres bedre, at der lægges Dobbeltspor, hvor det behøves, at der komme flere Vogne, mere Personel, flere Maskiner o. s. v.

Det er disse store Opgaver, jeg synes i langt højere Grad kræver Medvirkning og Forberedelse, for at vi, naar Freden kommer, kan staa rustede til at møde de Vanskeligheder, som sikkert vil møde vort Næringsliv paa mange Maader. Og det er i denne Sammenhæng naturligt at tænke paa, at Hovedlinierne er i høj Grad trængende til Forstærkning. Foruden det, jeg allerede har berørt, behøver jeg kun at nævne Bygningen af Dobbeltspor i Jylland. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa den Betydning, det vil have, at man inden alt for mange Aar gennemfører Forbindelsen Rødby—Femern. Men dette sidste kræver som naturlig Forudsætning eller Komplement en Bro over Storstrømmen. Hvis man i sin Tid havde vedtaget denne Bro, havde det sikkert været heldigt, nu vil den komme til at koste ikke saa lidt mere, og det er en bekendt Sag, at Beregningen allerede den Gang gik ud paa, at Broen direkte vilde kunne forrente de Udgifter, som Færgefarten koster. Man bør heller ikke alt for længe udskyde Spørgsmaalet om en Bro over Lille Bælt, og selv de, som foretrækker en Forbindelse Refsnæs—Hou, vil jeg tro vilde have Ret, hvis de forudsatte, at en saadan Forbindelse var betydningsfuldere end alle de mange Smaabaner, som ofte anlægges paa Steder, hvor de er lidet nødvendige.

Jeg kommer til at tænke paa en saadan Bane, som for Tiden er under Bygning, nemlig Banen fra Køge til Ringsted. Naar man færdes i Landet mellem Køge, Ringsted og Haslev, hører man i Almindelighed tre Tog fløjte ad Gangen; ikke

desto mindre skal der nødvendigvis lægges en Bane med Statsudgift gennem en saadan Landstrækning, for at nogle faa Landsbyer kan faa lidt nærmere til Stationen. Jeg ved meget vel, at mange Bække smaa gør en stor Aa, og at mange smaa lokale Interesser muligvis udgør en stor, men jeg tror ikke, at mange smaa lokale Interesser tilsammen udgør en Statsinteresse.

Maa jeg til Slutning sige, at jeg beundrer den højtærede Ministers Mod, at han ikke har skyet i disse Tider at fremsætte Forslag, som i den Grad maa vække de forskellige Lokalinteresser, der er repræsenterede indenfor dette Ting. Jeg vilde kun ønske, at den højtærede Ministers Opmærksomhed, for saa vidt som det drejer sig om Fremtiden, i højere Grad, end Tilfældet er, havde været rettet paa Muligheden af at forstærke og forbedre dør, hvor det haardest tiltrænges. Men naturligvis kan ingen benægte Rigtigheden af den højtærede Ministers Motivering af, at ogsaa dette Lovforslag kan trænge til en grundig og velvillig Behandling fra alle Sider i et Udvalg.

N. C. Jensen: Jeg tror, at de ældre Rigsdagsmænd ikke i samme Grad som den ærede sidste Taler vil nære Frygt for, at Fremsættelsen af et Lovforslag om nye Jernbaneanlæg i Øjeblikket vil stille overordentlig store økonomiske Krav til Staten, thi Erfaringen har belært dem om, hvor vanskeligt det er at gennemføre disse Reforme, og at dette ikke sker med Jernbanefart. Den højtærede Minister har neppe heller tænkt sig, at Gennemførelsen af dette Jernbanelovforslag vil gaa med Jernbanefart, derom vidnede den højtærede Ministers Udtalelser ved Fremsættelsen. Det er ogsaa sikkert nok, at disse Forslag trænger til en grundig Overvejelse, før de kan føres ud i Virkeligheden. Selv om jeg ikke deler den højtærede Ministers Anskuelse, er jeg dog glad ved, at den højtærede Minister har fremsat Lovforslaget, om disse forskellige Ændringer i den bestaaende Lov om Anlæg af Jernbaner, fordi det indeholder Tanker, som bryder og gør indenfor Administrationen og Ministeriet, og som nu kan komme til Drøftelse i et eventuelt Udvalg, hvad de ogsaa i høj Grad trænger til.

Jeg skal ikke opholde mig meget ved selve det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag, idet de forskellige Ordførere for Partierne har omtalt det i Al-